

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: **Andragende 0162/2012 af Johannes Juijn, nederlandsk statsborger, om forskelsbehandling af udlændinge i forbindelse med handel med fast ejendom i Frankrig**

1.   Sammen drag

Andrageren påklager, at han som udlænding skal betale højere omkostninger ved salg af fast ejendom i Frankrig end franske borgere. Andrageren blev konfronteret med et dokument fra SARF, som han skulle underskrive, idet handelen ellers ville blive annulleret. Det drejede sig i denne forbindelse om fastsættelse af kapitalgevinsten på huset. Franskmænd betaler 680 EUR for denne fastsættelse, mens udlændinge skal betale ca. 2 700 EUR. Andrageren mener, at der er tale om forskelsbehandling fra de franske myndigheders side og anmoder om, at denne afskaffes.

2.   Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 8. juni 2012). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3.   Kommissionens svar, modtaget den 27. februar 2013

Fransk lovgivning kræver, at ikke-hjemmehørende personer (fysiske og juridiske personer) udpeger en fiskal repræsentant – der hæfter solidarisk med sælger for skatter på kapitalgevinst ved afhændelse af fast ejendom¹ – i Frankrig. I praksis har en række franske virksomheder en

¹ Disse forpligtelser er fastsat i Code général des Impôts CGI (den franske skattelov – Artikel 244a A og artikel 171 c i bilag 2). Det præciseres således i artikel 171 c, *at personer, der er pligtige til at betale den afgift, der er indført ved artikel 244 a i skatteloven, ved den administration, der har ansvaret for inddrivelsen skal bemyndige en repræsentant med hjemsted i Frankrig, som forpligter sig til at opfylde de formaliteter, de er underlagt, og at betale denne afgift på deres vegne,*

permanent aftale med administrationen.

Kommissionen har rejst tvivl om, hvorvidt kravet om at udpege en fiskal repræsentant i Frankrig er i overensstemmelse med EU-retten. I sin afgørelse af 5. maj 2011, C-267/09, Kommissionen mod Portugal, fastsatte EU-Domstolen, at en national lovgivning, hvorefter ikke-hjemmehørende påbydes at udpege en fiskal repræsentant bør betragtes som en restriktion af de frie kapitalbevægelser, der i princippet er forbudt ifølge artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet den pålægger skatteyderen at træffe foranstaltninger og oppebære yderligere omkostninger.

Kommissionen har på baggrund af denne retspraksis til hensigt at indlede en traktatbrudsprocedure i henhold til artikel 258 i TEUF, idet de franske myndigheder ikke har accepteret at afhjælpe tilsidesættelsen af EU-retten i den indledende fase.

Efter Kommissionens opfattelse hævder andrageren ligeledes, at det var blevet meddelt ham, at det var obligatorisk at anvende virksomheden SARF (Société Accréditée de Représentation Fiscale), idet hans salg af fast ejendom ellers ville blive annulleret. Ifølge Kommissionens undersøgelse er den førnævnte virksomhed en privat virksomhed, der ikke af de franske myndigheder er givet nogen eneret, og forpligtelsen til at anvende dennes tjenester kan derfor ikke påkræves. Som det tidligere er nævnt, er der forpligtelse til at udpege en fiskal repræsentant, men denne kan være:

- et selskab eller organ, der allerede er permanent bemyndiget af den fiskale administration
- eller en bankvirksomhed i Frankrig
- eller køberen af den faste ejendom, hvis denne har skattemæssigt domicil i Frankrig
- eller enhver anden person, der har skattemæssigt domicil i Frankrig.

Der er endvidere ingen regler om fakturering af tjenesteydelser fra de organer, der varetager den fiskale repræsentations funktion. Prisen for disse tjenesteydelser fastsættes derfor ved kontrakt. Forpligtelsen til at anvende et bestemt selskab synes derfor ikke at være i overensstemmelse med bestemmelserne i fransk lovgivning.

Konklusion

Kommissionen holder andrageren underrettet om udviklingen for så vidt angår traktatbrudsproceduren.

Andrageren bør desuden henvende sig til den franske administration med ansvar for spørgsmål om bekæmpelse af svig og beskyttelse af forbrugere, enten direkte eller til de civilretlige domstole, hvis han mener at have været offer for ulovlig praksis (enten fordi han uberettiget blev pålagt at anvende en specifik tjenesteyder eller at betale omkostninger, han ikke mener stemmer overens med tjenesteydelsen). Kommissionen har ikke kompetence til at

---

herunder, i givet fald, den bøde, der er fastsat i artikel 1761, stk. 1 i førnævnte lov.

gribe ind i disse spørgsmål, der vedrører to private parter.

4. Kommissionens svar, modtaget den 31. maj 2013 (REV)

Det glæder Kommissionen at kunne meddele Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, at den med hensyn til det spørgsmål, der bliver rejst i andragendet, ved åbningsskrivelse af 25. april 2013 har indledt traktatbrudsprocedure [2012/2215] mod Frankrig i overensstemmelse med artikel 258 i TEUF. De franske myndigheder har nu to måneder til at fremsende deres bemærkninger til Kommissionen.

På grundlag af disse oplysninger – eller i mangel af nye oplysninger – vil Kommissionen træffe afgørelse om det videre forløb i sagen.

5. Kommissionens svar, modtaget den 29. november 2013 (REV II)

De franske myndigheder vurderer i deres svar af 22. juli 2013 på den åbningsskrivelse, som Kommissionen sendte i henhold til artikel 258 i TEUF som led i traktatbrudsproceduren, at ikke-hjemmehørendes forpligtelse til at udpege en fiskal repræsentant i Frankrig med henblik på at betale skat af kapitalgevinst på fast ejendom ikke udgør en overtrædelse af EU-retten.

Kommission vil efter en grundig undersøgelse af svaret fra de franske myndigheder kunne træffe en afgørelse med hensyn til en eventuel videre behandling af sagen.

6. Kommissionens svar, modtaget den 31. januar 2015 (REV II)

Efter den traktatbrudsprocedure, som Kommissionen indledte, har de franske myndigheder påbegyndt lovgivningsprocessen for at fjerne ikke-hjemmehørendes forpligtelse til at udpege en fiskal repræsentant i Frankrig.

Artikel 62 i lov nr. 2014-1655 af 29. december 2014 om ændring af finansloven for 2014, der blev offentliggjort i Journal Officiel de la République française (Den Franske Republiks officielle tidende) den 30. december 2014, fjerner forpligtelsen til at udpege en sådan repræsentant, hvilket bringer forskelsbehandlingen af ikke-hjemmehørende til ophør.

Det kan på dette tidspunkt konkluderes, at de bestemmelser, der for nylig blev vedtaget, imødekommer Kommissionens klagepunkter over for Frankrig gennem ovenstående procedure.